

גמ"ר 707/11/15 - מדינת ישראל - פמ"מ נגד חסן אלגדיامي

16 נובמבר 2017

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

גמ"ר 15-11-707 מדינת ישראל נ' אלגדיامي

מספר פלי"א 346918/2015

לפני כבוד השופטת, סגנית נשיאת טל אוסטפלד נao
מדינת ישראל - פמ"מ
המאשימה

נגד
חסן אלגדיامي
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה - מתמחה, הגב' לימור רוזנברג

ב"כ הנאשם - עו"ד ابو גאנם זiad בשם עו"ד דוד גולן

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמטה]

גור דין

הנאשם הורשע לאחר שמיית הראיות בעבירות של **גרימת מוות בגיןה רשלנית**, בגיןו לסעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"), ונ hinge רשלנית אשר גרמה לתאונת דרכים בה נחל אדם **חבלה של ממש**, בגיןו לסעיף 38(3) ו- 62(2) לפקודה.

ביום 6.8.15 בسمוך לשעה 08:30, נהג הנאשם במשאית מסוג דאף בכביש 444 מדרומ לצפון, לכיוון צומת רכבת ראש העין (להלן: "צומת"). בהגיעו לkilometer ה-24 בכביש, התקרב הנאשם לצומת, כשהוא אינו מאט או בולם, ופגע ברכב פגיו בו נהג עדין וג'ימה (להלן: "המנוח"), אשר עמד בצומת ברמזור אדום וכן ברכב טויטה אשר האט לקראת עצירה בצומת.

הנאשם המשיך בנסיעה, פגע ברמזור, הפילו והמשיך לכיוון הנטייב הנגדי. שם, פגע ברכב ניסאן וברכב מאזדה בו נהג ר'

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

ע'. לאחר מכן, הנאשם המשיך בנסיעה ופגע ברכב מצובישי.

כתוצאה מההתאונת, נחבל המנוח חבליות קשות, פונה כשהוא מעורפל הכרה בבית החולים ובחלוף ארבעה ימים, נפטר. כן נחבלו ר' ע' ובניו של הנאשם אשר פנו לקבالت טיפול בבית החולים.

ה הנאשם מחזיק ברישון נהיגה משנת 1998 ולהובתו 21 הרשעות קודמות, ביניהן נהיגה בנסיבות, כניסה לצומת שלא מהימן, ח齊ית קו הפרדה, אי צוות לתמרורים נהיגה ברכב לא תקין.

לחובות הנאשם הרשעה פלילית, משנת 2008, בעבירה של הסעת תושב זר השווה שלא כדין.

תסקير שירות המבחן

שירות המבחן ערך תסקיר בעניינו של הנאשם, ממנו עולה כי הנאשם בן 43, מתגורר בלבד, נשוי ואב לשמונה ילדים בין הגילאים 6 ל-19, ביניהם בן בן ה-14 שנסע עמו במשאית בזמן התאונת.

казינות המבחן צינה כי מאז התאוננה הנאשם אינו עובד נוכח התדרדרות במצבו הבריאותי ואשתו החלה לעבוד במשק בית. שירות המבחן תאר כי הנאשם עבד ב-14 שנים האחרונות כנגן.

שירות המבחן פירט את הקשיים הבריאותיים והנפשיים אותם חוותה הנאשם כתוצאה מההתאונה ואת האמפתיה אותה חש כלפי המנוח ובני משפחתו. שירות המבחן אף ציין את נסיבות התאוננה, כפי שתיאר אותן הנאשם ופירט את השלכותיה על הנאשם ואת קשייו בהתמודדות עם האחריות למוות המנוח. כן ציין שירות המבחן את השפעת התאוננה על בנו של הנאשם אשר נפצע בה.

שירות המבחן הדגיש את מצבו הנפשי של הנאשם והעריך את הצורך בתהليل טיפול לעיבוד הטראומה שחווה. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם מסוגל לחוש ולבטא אמפתיה כלפי המנוח ומשפחתו והעריך כי, בכפוף להליך טיפול, יגבורו סיכוי שיקומו. כן העיר שירות המבחן כי נשקף סיכון נמוך להישנות התנהגות פוגענית מצד הנאשם, נוכח הפסילה הממושכת לה הוא צפי, יוכלתו להיענות לה.

שירות המבחן המליץ על הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד צו מבחן למשך שנה.

טייעוני הצדדים לעונש

המأشימה בפתח דבריה צinea את הערכיהם המוגנים בהם פגע הנאשם בbijoux העבירה והם קדושת החיים והשמירה על ביטחונו הנפשי והגופני של כל אדם.

המأشימה הפנתה לסייע החוק הקבוע ענישה מינימלית של שישה חודשים מאסר, המלמדת על החומרה היתירה אותה בิกש לייחס החוקן לעבירה בה הורשע הנאשם. כן הפנתה המأشימה לת"פ **1120/05 מדינת ישראל נ' ניזאר גראמנה**, בו קבע בית המשפט המחוזי כי יש לראות בעונש המירבי הקבוע לעבירת גרם מות בירושלים, כנקודות המוצא שמננה יש לצאת בקביעת עונשו של הנאשם, ולאחר מכן של בית המשפט באותו העניין, וכי הגיע העת להחמיר באופן

דרמטי בעונשים המוטלים על נאים שגורמים למותם של אנשים באמצעות כל רכב.

לטענת הנאשם, רשלנותו של הנאשם הייתה גבוהה וה才华 עוד מספר ימים או שבועות לפני התאונה. הנאשם, שהינו נהג מוקצועי, נהג במשאית מבלי לבדוק את שמן הבלמים למרות ידיעתו כי מוטלת עליו חובה לעשות כן. רשלנותו של הנאשם נמשכה, לטענת הנאשם, ביום התאונה כאשר הנאשם לא הרגיש או אף הטעלם מחולשה במערכת הבלמים, כזמן העצירה ומרחקי העצירה התארכו. לטענת הנאשם רשלנותו של הנאשם נמשכה אף בזמן התאונה עצמה, שעה שה הנאשם כל לא ביצע כל פעולה לעצירת המשאית: לא ניסה לחוץ על דוחשת הבלם, לא הרים את רגלו מדוושת הדלק, לא הוריד היילוקים, לא השתמש בבלם המנווע, לא השתמש בבלם החניה, לא סטה לשול הימני ולא ניסה לכבות את המנווע.

לטענת הנאשם, כל אחד מפרטי הרשלנות שהזכיר, מצדיק כשלעצמו את הקביעה כי מדובר ברשלנות גבוהה ביותר, קל וחומר בהצטרופות ייחד, ובמיוחד נוכח תוכאותיה החמורות של התאונה ובהן מות המנוח, פצעיהם של אחרים והנזקים שנגרמו לרכיבים רבים.

באשר לתקיר שירות המבחן צינה הנאשם, כי מדובר בהמלצה בלבד בבית המשפט אינו מחויב לה. הפרקליט הוסיף, כי מקריאת התקיר עולה כי שירות המבחן מקבל את טענות הנאשם הסותרות את הכרעת הדין וכי הנאשם העלה שם, לראשונה, טענות עובדיות שונות מגרסתו במשפט, בנוגע פגיעתו של בנו שנסע עימו.

כן הפנה הפרקליט לסתירה בין התרומות שירות המבחן מה הנאשם אשר מציג עצמו כאחראי, המרבה לבקר במוסר, והשומר על תקינות הרכב לבין עדות הנאשם בבית המשפט והקביעות שב הכרעת הדין.

מסתייחס אלו, מבקשת הנאשם ללמידה על היותו של הנאשם מניפולטיבי, המנסה לטעון בפני שירות המבחן, חרף עדותם והקביעות בהכרעת הדין, כי ניסה לעשות הכול על מנת למנוע את התרחשויות התאונה ותוכאותיה. בניסיבות אלה, בהן אימץ שירות המבחן את גרסת הנאשם, סקרה הנתבעת כי כל האמור בתקיר אינו נכון ועל כן יש ליתן לתקיר משקל אפסי.

ה答辩ה המשיכה וטענה, כי בעבורות של גרים מות ברשנות, קבע בית המשפט העליון שישקול הרתעת הרבים גובר על שיקולים הנעוצים בנסיבות האישיות של הנאשם.

ה答辩ה טענה, כי ברמת רשלנות גבוהה, מתחם הענישה נع בין 16 חודשים מאסר ועד ל-30, לצד ענישה נלוית משמעותית בדמות פסילה ארוכה, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי ופיזיו למשפחה המנוח.

ה答辩ה עתרה לגזר על הנאשם 22 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי ארוך ומרטיע, פסילה לתקופה העולה על 10 שנים, פסילה על תנאי ופיזיו למשפחה המנוח.

ה答辩ה הפנתה והגישה פסיקה לתמיכה בעונש.

הסניגור טען כי הנתבעת התעלמה מנסיבות האישיות של הנאשם המפורטים בתקיר שירות המבחן והתמקדה בעונשות העובדיות המופיעות בו.

הסניגור הפנה לקבעת בית המשפט בהכרעת הדין כי עמדו בפני הנאשם מספר אפשרויות למנוע את התאונה והוא בחר בסטייה שטאליה. לטענתו, כל מה שפועל במצב חרום באופן שונה ועל כן, לא ניתן להיכנס בנסיבותיו ולשפטו אותו על בחירתו. הסניגור הlion בטיעונו על שחזור התאונה שערכה המאשימה "השחזר לא שחזר, וזה לא היה שחזר" (פרוטוקול, עמ' 188, שורה 20).

לטענת הסניגור, לא נקבע בהכרעת הדין כי הנאשם רשלנות גבוהה ואין המאשימה יכולה לטעון כך. על כן, חלקה הסניגור על מתחם הענישה אותו הציעה המאשימה וטען כי המתחם נע בין מסר לריצוי בעבודות שירות ועד למסר 10 חודשים.

הסניגור הפנה לתקיר שירות המבחן וטען כי הנאשם סובל מפוסט טראומה וعليו לקבל טיפול. כן הפנה הסניגור להתרשםתו של שירות המבחן לפיה עונש מסר יגרום לתוצאה בלתי הפיכה עבור הנאשם.

ההגנה צינה כי הנאשם, אב ל-8 ילדים, והציבעה על נסיבות התאונה שהתרחשה בנסיבות שיגרתית רגילה בה הנאשם לא "השתולל", לא נפג בנסיבות מופרצת, לא עקף ולא נפג שיכור או עיף. על כן, טענה ההגנה כי מדובר ברשលנות רגעית ונמוכה.

באשר לעברו התעבורתי של הנאשם, טענה ההגנה כי אינו מכבד וכי אין בעברו תאונות קודמות.

הסניגור הגיש פסיקה לעיונו של בית המשפט.

ה הנאשם ציין בפני בית המשפט כי אינו עבריין, הוא יצא את ביתו באותו היום כדי לפרק את ביתו ולא התקoon לפגוע באיש. אך התאונה התרחשה "מן השמים". הנאשם ציין כי הוא כואב את מותו של המנוח, והוסיף כי הוא סובל כתוצאה מההתאונה, לא ישן בלילה ואיש אינו יכול לדעת את שמתறחש בלבו.

דין

במסגרת השיקולים לגזירות הדין העיקרי המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. כאשר מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני ביצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור באמצעות ענישה על מי שבתנהגו פוגע בערך החברתי שהינו ביטחון הציבור.

כללים מוחדים באשר לענישה הרואיה, בעבירה בה קופחו חי אדם בשל רשលנות, נקבעו על ידי כבוד השופט הנדל בע"פ 6755/09 אלמוג נ' מדינת ישראל (להלן: "**פס"ד אלמוג**"):

"נדמה שקיימים שלושה כללים מסוימים בסוגיית הענישה הרואיה בעבירה של גרים תאונת דרכיהם קטלנית ברשלנות. האחד, ראוי לגוזר על הנאשם עונש מסר בפועל ופסילה מלאה לתקופה הולמתה, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך כלל הנسبות האישיות של הנאשם בעבירה זו אין בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופייה המיעוד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא

דרגת הרשות".

בהתאם לכלל הראון בפסק הדין אלמוג, מחייבת הרשעה בעבירה של גرم מותם ברשלנות גזרת עונש חמור, הכלול פסילה בפועל לתקופה הולמת ומאסר בפועל, כאשר הנسبות האישיות נדחות בפני האינטרס הציבורי וערך קדושת החיים, הן בשל אופי העבירה והן בשל ביצועה השכיח גם על ידי אנשים נורמטיביים.

אף "ישום הכלל השני שבפסק"ד אלמוג, לא יפעל לטובת הנאשם. בהתאם לפסיקה, הקשיים הבריאותיים, הנפשיים והכלכליים אשר עימם מתמודד הנאשם, אינם חריגים כך שידחו בפני האינטרס הציבורי ויביאו לחריגה ממתחם העונש.

באשר לכלל השלישי, לפיו יקבע מתחם הענישה בהתאם לרמת הרשות, הרי שטענותיו של הסגנו סותרות את שנקבע בהכרעת הדיון. שם, עמדתי על נסיבותיה החמורות של התאונה:

"נראה כי אכן תחילת התאונה היא בכניסו התחמושת הנאשם ממערבelp הבطن".

כפי שהודגם בלוח התצלומים ת/21, אשר נערך בהתאם לעדות נהג מערבל הבطن (ע"ת 13; אשר חקירות המשטרה, כאמור, הוגשה לבית המשפט בהסתכמה), עמד לנאנש שדה ראייה רחב ונitin היה להבחן במערבelp הבطن מרחק רב. אף ההגנה מודה בסעיף 13 לsicomia כי "...שדה ראייה של הנאשם היה כזה המאפשר לו להבחן במשאית העומדת לצד הדרך".

ומכאן, ולא קשור לשאלות מרחק מערבל הבطن מן הצומת ועד כמה, אם בכלל, בלט לתוך הנתיב, ניתן לקבוע כי על הנאשם היה להתחיל את תגובתו והאטת המשאית עוד לפני התקרב אל הצומת.

במהלך, לגרסת הנאשם, הוא סטה לנטייב השמאלי ביוטר בכיביש (נתיב הפניה שמאלה) ושם פגע ברכב המנוח. לגרסת המאשימה, כמוופיע בת/15 (דו"ח הבחן), רכב המנוח עמד בנטייב השמאלי מבין השניים המזועדים לנסייה ישר (הנתיב השני משמאלי)... סימנים התומכים בגרסת המאשימה בעניין מיקומו של רכב המנוח. על כן, אני מקבלת את גרסתה בעניין זה.

לאחר פגיעת המשאית ברכב המנוח, העיד ע"ת 2 כי המשאית המשיכה לדוחף את רכב המנוח לכיוון הנגדי, כאשר במהלך הדחיפה הסתובב הרכב והמשאית המשיכה לגרור אותו על צדו.

לאחר מכן, הוסיף רכב המנוח לשמאלי והמשאית פגעה ברכביהם של ע"ת 3, ע"ת 2 וע"ת 4. (עמוד 192 בהכרעת הדיון).

במהלך הכרעת הדיון נקבע, כי בפני הנאשם עמדו חמיש אפשרויות למניעת התאונה: לחיצה על דושת הבלם, שימוש בבלם היד, הורדת היולוקים, כיבוי המנוח והסטת המשאית לשול הדרך הימני. הנאשם לא נקט באף אחת מאפשרויות אלה, אלא סטה לנטייב השמאלי ובכך גרם לנזק חמור יותר ופגע ברכב המנוח וברכב נוסף.

הרשות שבסחדר (אי נקיית הפעולות המתבקשות) והרשות שבעמואה (הסתת המשאית לשמאלי), מצטרפות לרשות ארוכת שבועות בה לא בדק הנאשם את מיכלי השמן של מערכת הבלימה ההידראולית לאורך זמן.

לאלה יש להוסיף את תוכאותיה החמורות של התאונה והן, בראש ובראשונה, מותם של המנוח ולהבדיל, פצעיהם של ר' ע' ובנו הקטין של הנאשם וכן הפגיעה הקשות ברכבים רבים.

ማידך, הণני סבורה כי אין להעמיד את ר' רשלנותו של הנאשם ברף הגבוה ביוטר, מאחר ולא נקבע כי הנאשם נסע

במהירות מופצת, לא הוכח כי דעתו הוסכה באופן כלשהו ובסופה של יום, הנאשם נקט בפעולה כלשהי כאשר הסיט את המשאית לשמאלו. פעולה שהתבררה, אמם בדיעבד, כשגיה והרת אסון.

לפיכך, בנסיבות העניין, אני קובעת כי מדובר ברף רשלנות ביןוני-גבואה.

יעון בפסקי הדין אשר הגישה ההגנה מעלה, כי לא ניתן ללמידה לענייננו. רובם ככלם עוסקים במקרים בהם רף הרשלנות של הנאים היה נמוך. בנוסף נמצאה רשלנות תורמת, לעיתים גבוהה, למעורבים וניסיבות אישיות חריגות.

מצאת כי פסקי הדין שהוגשו על ידי המאשימה מתאימים יותר לרמת הרשנות של הנאשם בתיק זה, אף הנسبות בחלוקתם, דומות לנسبות התיק שלפניו:

בת"פ 1120/05 מדינת ישראל נ' ניזאר גראמנה, נהג הנאשם באוטובוס ופגע ברכוב אופניים שנסע לפניו וברכב שנסע לפי האופניים. הנאשם נהג במהירות מופרצת, הבחן מරחיק של מאות מטרים בהימצאותם של רוכב האופניים ושל הרכב שנסעו לפניו על הכביש ועל נתיב נסיעתו, לא הפחית את מהירות נסיעתו, לא התרכז בנהיגה, לא נקט אמצעים הנדרשים למניעת תאונה ואף עסק בהעברת תחנות במכשיר הרדיו ונתקק קשר עין עם הנעשה בכביש. על הנאשם נגזרו, בין היתר, 30 חודשים מאסר ופסולה לתקופה של 15 שנים.

בUF"ג 26904-14-0 מינת ישראל נ' תומר זהר, פגע הנאשם ברכב אשר עצר "עמוק" בתוך השול' השמאלי בנתיי אילון, ובנוגע אשר לבש אפוד זהר ושהה בסמוך אליו. בית המשפט לטעורה גזר על הנאשם, בין היתר, 10 חודשים מאסר ופסילה לתקופה של 10 שנים. בית המשפט המחויז העמיד את עונש המאסר על 16 חודשים תוך שהוא קובע כי ראוי היה להעמיד את העונש על 18 חודשים.

ברע"פ 5619/12 **סובхи חמאד נ' מדינת ישראל**, הנאשם התגש ברכב שהשלים פניה לתוכו נתיב נסיעתו. על הנאשם נגזרו, בין היתר, 30 חודשי מאסר ופסילת לתקופה של 15 שנים.

בUF"ג 09/6674 **איאד אבו עייאש נ' מדינת ישראל**, הנאשם הנזכר במשפטית שלובה בגין רצח מספיק ועל מנת להתחמק מפגיעה באוטובוס שפנה לעבר הנתיב הימני על מנת לאסוף נוסעים בתחנה, הסיט חדות את המשאית לيمין, פגע בתחנת האוטובוס וגרם למותו של חייל שהמתין בתחנה. על הנאשם נגזרו, בין היתר, 24 חודשים מאסר ופסילה לתקופה של 20 שנים.

בכח האמור, אני קובעת כי מתחם העונש החולם נع בין 17 ל-30 חודשים מאסר בפועל ופסילה לתקופה ממושכת.

עונשו של הנאשם בטור מתחם הענישה

בהתאם לסעיף 40(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, יجوز בבית המשפט עונשו של נאשם בהתחשב בנסיבות אשר אין קשרות בבעיטה העונשית. במקרה דנן, אף נסיבותיו האישיות של הנאשם ועברו הטעורתי.

עיוון בתסaurus שירות המבחן והתרשומות של בית המשפט מה הנאשם מעלים כי הנאשם אכן נפגע כתוצאה מההתאונת שהתרחשה, הן במישור הבריאותי, הן במישור הנפשי והן במישור הכלכלי. בנוסף, הנאשם הביע חרטה ואמפתיה כלפי המנוח ומשפחהו.

מайдך, ולמרות שזכותו של הנאשם לעמוד על חפותו, הרוי שלא ניתן לזקוף לזכותו את לקיחת האחריות והוא לא ייהנה מ"הנחת הוודיה" (רע"פ 5094/12 מוחמד חטיב נ' מדינת ישראל). כן עברו התעבורי והפלילי אינם מדברים בעדו.

בນקודה זו אעיר כי אני שותפה לביקורתה של המאשימה כלפי שירות המבחן ולטענה כי שירות המבחן מקבל את טענות הנאשם הסותרות את הכרעת הדיון. קריית התסקיר אינה מעלה כי שירות המבחן אימץ או קיבל את טענותו של הנאשם באשר לנסיבות התאונת, אלא ציין אותו כדי להמחיש את תחשותיו של הנאשם ואת קשייו בלקיחת אחריות. עם זאת, החלטתי שלא לקבל את המלצת שירות המבחן על הטלת עונש מסר שירות בעבודות שירות, זאת נוכח רמת רשלנותו הגבוהה של הנאשם והיותו עונש המאסר בעבודות שירות מחוץ למתחם העונש ההלווי בנסיבות העבירה, ידועה הפסיקה כי אין בית המשפט כובל להמלצת שירות המבחן:

"כלל ידוע ומוכר הוא כי תסקיר שירות המבחן משמש ככלי עזר חשוב בידי בית המשפט, וכי הוא מסייע לבית המשפט לעמוד על נסיבותו האישיות של הנאשם ועל סיכוי שיקומו. עם זאת, ידוע גם הכלל כי תסקיר שירות המבחן אינו מחייב את בית המשפט, אשר בוחן מגוון שיקולים רחב יותר מאשר אותם בוחן שירות המבחן"

(ראו: רע"פ 1756/16, נתנאל ימני נ' מדינת ישראל).

אף שירות המבחן בעצמו סבר כי ניתן וייגזר על הנאשם על מסר בפועל וביקש לדחית ריצוי עונש המאסר בחודש בכדי לסייע לנאמן במועד מוקדם מול שלטונות שב"ס.

וכוח כל האמור, באתי לככל מסקנה כי ראוי להעמיד את עונשו של הנאשם קרוב למרכזו של מתחם הענישה.

פתרונות

הפרק ליט עתר לפיצוי למשפחה המנוח. כפי שקבעתי בעבר, אכן יש לפצות את המשפחה. אך, לבית משפט זה אין את הכלים לאמוד את סכום הפיצוי הראוי, וכל סכום לא יהלום די הצור, ועלול להשיג מטרת הפוכה. לכן, לרכיב זה אשר אין ספק מן הראוי כי ינתן, ההליך המתאים הוא ההליך האזרחי.

סיכום

לאור האמור לעיל, ולאחר ששמעתי טיעוני הצדדים לעונש, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. מסר לתקופה של 20 חודשים.**
- 2. מסר לתקופה של 12 חודשים וזאת על תנאי לפחות 3 שנים. התנאי הוא שה הנאשם לא יעבור עבירה של גרים מוות בנהיגה רשלנית או נהיגה בפסילה.**

3. פסילה מלכבל או מלאחזיק רישון נהייה לתקופה של 12 שנים. הפסילה תימנה מהוים בו נפסל הנאשם
בתיק זה - 6.8.15.

4. פסילה מלכבל או מלאחזיק רישון נהייה לתקופה של 20 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים

והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושניתה.

5. קנס בסך של 20,000 ₪.

הकנס ישולם ב- 20 תשלוםמים שווים ורצופים החל מיום 1.12.17 ובכל 1 לחודש לאחר מכן. היה ולא ישולם תשלום במועד, תעמוד היתרה לפרעון מיד ותועבר לגבייה באמצעות המרכז לגבייה קנסות.

ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תשע"ח, 16/11/2017 במעמד הנוכחים.

**טל אוסטפולד נאווי, שופטת, סגנית
 נשיאה**

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, נוכח רכיב המאסר לתקופה ארוכה, הנני מורה על עיכוב ריצוי עונש המאסר בפועל בלבד, עד ליום 1.1.18 בשעה 10:00 בתנאים המצתברים הבאים:

1. הפקדה בזמן בסך של 10,000 ש"ח.

2. חתימת ערב צד ב' בסך של 50,000 ש"ח.

3. חתימת ערבות עצמית בסך של 70,000 ש"ח.

4. צו עיכוב יציאת הנאשם מן הארץ. אם בידי הנאשם דרכון עליו להפקידו בנסיבות . מובהר לנԱשם כי בסיום ריצוי העונש עליו לפנות בקשה לביטול הצו.

היה וימולאו התנאים המוצטברים דלעיל, ובאיין כל החלטה אחרת, יתייצב הנאשם ביום **1.1.18** למאסרו בבית סוהר הדרים עד השעה **10:00**, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעוזת זהות.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחן ומיין של שב"ס. טלפונים: **08-9787377**, **08-9787336**.

ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תשע"ח, **16/11/2017** במעמד הנוכחים.

**טל אוסטפלד נאוי, שופטת, סגנית
נשיאה**

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

הבקשה נדחתת.

ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תשע"ח, **16/11/2017** במעמד הנוכחים.

**טל אוסטפלד נאוי, שופטת, סגנית
נשיאה**

הוקולד עדילidisgal קדוש